

Posudek na práci Petra Pojmana Obchodování s lidmi v Rusku v evropském a mezinárodním kontextu

Autor si za téma své diplomové práce zvolil ožehavou problematiku obchodování s lidmi. Věnuje se zde primárně Rusku, další země, jako Ukrajina, Bělorusko či Moldavsko jsou v práci pouze zběžně zmíněny. Zabývá se také poněkud šířeji otázkami spojenými se strukturou zločineckých organizací a jejich fungováním. Jak správně poznamenává, zločinecké organizace prošly po rozpadu Sovětského svazu proměnou stejně jako celý stát a zavedené pravdy a pravidla již přestaly fungovat.

Práce využívá poměrně dobré základny v pramenech i literatuře, i když ani zde se nevyhnula úskalí. To ovšem nijak nesouvisí s kvalitou zpracování, jako spíše s povahou tématu samotnou. Většina zdrojů se tak může opírat pouze o odhady a dodávat jim jen větší či menší míru pravděpodobnosti. Stejně ani zločinecké organizace, zvláště ty nového typu, nestojí o žádnou publicitu (možná by stálo zato naznačit i některé případy likvidace nepohodlných např. novinářů, kteří se mohli stát oběťmi právě organizovaného zločinu). Autor ale tento fakt nijak nezamtlčuje, což je samozřejmě v pořádku.

První z věcí, které lze práci vytknout, je množství překlepů, které je spíše nadprůměrné (méně místo méně-str. 14, Novorosijsk namísto Novorossijsk-str. 23). Dalším je pak užívání nepřilíš korektního slovního spojení „více jak“ (str. 55). Poněkud těžko pochopitelná je i věta: „evropském kontextu, který je pro tuto práci zvláště důležitý, je tento problém v RF natolik vážný, že není možné se zabývat jinými otázkami bez jeho, alespoň základního, pochopení.“ (str. 14) Těchto jevů ale, kromě překlepů, není v práci nijak mnoho.

Z věcných záležitostí nelze práci vytknout nic výrazného. Pouze u doporučení, jmenovitě u faktu ostrahy a organizace front u konzulátů lze mít jisté pochyby o proveditelnosti, a to z prostého důvodu, že fronty se obvykle nacházejí na území hostitelského státu, nikoli zastupitelského úřadu. Proto i jejich organizace není plně v moci konzulátu (str. 75). U vysokoškolských titulů, zvláště na Ukrajině, ale i v Rusku, lze mít často pochyby o jejich pravosti, proto bych radil poněkud zmírnit poznámku o vzdělaných uprchlících, respektive ji doplnit o tuto poznámku.

Z formálních záležitostí by se měl autor vyvarovat výkřiků typu, „Neboť pokud jsou zisky vyšší než rizika, vždy se chopí!“ (str. 19). Zvláště, když zvažování poměru mezi rizikem a ziskem je zcela normálním investorským chováním. Z dalších bych doporučoval nevkládat fotografie a vysvětlující medailonky odděleně do textu, ale spíše do příloh. Rovněž autorovy zážitky s uplácením celníků či terénní výzkum v oblasti otevírací doby nevěstinců v Dubí nepovažuji za zmínky nezbytné pro samotný text.

Celkově ale práci Petra Pojmana hodnotím velmi vysoko, uvedené námitky jsou spíše drobného rázu. Na práci je vidět dlouhodobý autorův zájem o problematiku. Jediným kazem jsou tak překlepy. Navrhuji tak hodnocení **výborně**.

V Praze dne 7. června 2010

Mgr. Karel Svoboda Ph.D.